KURDISTANA XOŞEWÎST RE

Mahmûd Nejâd

Ji Osmanî: Kenanê Nado

Ax, welat! Ey qada xemê, kişverê ji xwînê tijî
Ey dayika kederbar a zaroka xwe windakirî!

Mişextkirina ji te dike min efsûnî ey gora kalikê min
Çi qas tu bê bilêvkirin tesellî dibe ruhê min

Tekamulê dide îmanê hezkirina heqê
Emrê abadî ye raxistina li rêya te canê

Heya ku li serê çiyayê te yê berfîn, tav bibe roşan
Dê çi xweş biçilwile wek almastê serwet û saman

Min bayê xemê bi roniya xeyalê te bihurand
Digerim vê gavê roniya te, dîcevrî min qedand

Ax! Her ber bi te hatin ber bi te revîn bû xeyalê'm
Lêbelê zivistanê min girêda, tuneye êdî halê'm

Ger di hîcranê de bimirim, bila laşê min ji çiyayan re bimîne
Da ku bi her bayê şam û seherê bêhna welêt hilîne

Berxikên xwe xwestiye te, hemû jî hazir
Dê kî bişîne wan, jixwe qet napirse nazir

Ew tenê bi yek neqaretekê qebqeb dikin
Ji bo koçreviyê tekbîran, zahirî ji bîr dikin

Lê berxwedana ewladên te sebatkar e
Îstîqbala her cehddar û vîndarê rastbar e

Tazî û peyatî ber bi te ve dimeşin
Ji çiya û berfê jî exlebî vedigerin

Vekişe ji rê, ey berfa ku zû dihele bi axê
Tu jî hilweşe ey bahoz! Tu bibe evîndar ey tav

Ax dayê, dayika rindik! Bêje van zarokan
Dê hê bidome wiha ev hîcran